

Άριθ. 8 - 1970

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
« ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ »

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ

1. Λεπτά 50 - Τεμάχια 4.000.000
Το νέο κτίριον τῆς ἑδρας τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, μετὰ τοῦ ἐμβλήματος αὐτῆς.
2. Δραχμαὶ 2,50 - Τεμάχια 5.000.000
Τὸ παρὰ τῆς UNESCO υἱοθετηθὲν ἐμβλημα τοῦ Παγκοσμίου ἔτους ἐκπαιδεύσεως.
3. Δραχμαὶ 3,50 - Τεμάχια 2.300.000
Προσωπογραφία τοῦ Μ. Γκάντι (M. Gandhi).
4. Δραχμαὶ 4 - Τεμάχια 4.000.000
Τὸ ἐμβλημα τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς σύνθεσιν περὶ τῆς 25ης ἐπετείου αὐτοῦ.
5. Δραχμαὶ 4,50 - Τεμάχια 700.000
Προσωπογραφία τοῦ Λ. β. Μπετόβεν (L. v. Beethoven).

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: Τῶν κλάσεων 2,50 καὶ 4,50 δραχμῶν $31 \times 43,5$ χιλιοστά, τῶν λοιπῶν $26 \times 36,5$. Ἄπαντα εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΣΧΕΔΙΑ: Προσαρμογὴ καὶ σύνθεσις τῶν παραστάσεων διὰ τὰ γραμματόσημα τῶν κλάσεων δραχμῶν 0,50 καὶ 4 τοῦ Χαράκτου Γ. Βελισσαριδῆ, τῶν λοιπῶν τοῦ Ζωγράφου Π. Γράββαλου.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη-Ἑλκα» Α.Ε., Ἀθήναι.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ: Τὰ ἀνωτέρω γραμματόσημα κυκλοφοροῦν τὴν 7ην Ὀκτωβρίου 1970.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ 1 = 29,85 δραχμαί.

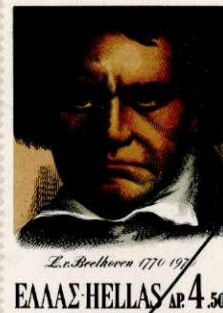
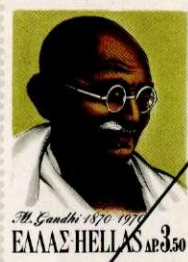
ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ἡ Ὑπηρεσία δὲν θὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτους φακέλους, οὔτε θὰ χρησιμοποίησῃ εἰδικὴν σφραγίδα πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Ὁργανισμὸς Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων — «ΕΛΤΑ» ἀπεφάσισεν ὅπως, τὰ ἀπὸ 1.1.1970 ἐκδοθέντα καὶ ἐφεξῆς ἐκδιδόμενα γραμματόσημα οἰασθῆποτε κατηγορίας, ἰσχύουν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν Ταχ/κῶν τελῶν ἐπ' ἀόριστον χρονικὸν διάστημα.

Τοιαῦτα παρμμένοντα τυχὸν ἀδιάθετα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ὑπηρεσίας μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς πωλήσεως τῶν καταστρέφονται διὰ πυρός.

ΓΚΑΝΤΙ Ο ΜΑΧΑΤΜΑ (1869-1969)

Ο Μοχάντας, γιός του Καραμάντ Γκάντι γεννήθηκε 2 Οκτωβρίου 1869 στο Πορμπαντάρ μία πόλη της Πολιτείας Γκουζαράτ στα βορειοδυτικά της Ινδίας στην άκρη της θάλασσας του Όμάν. Ο λαός της περιοχής καλλιεργεί βαμβάκι και ρίσι, αγαπάει τις Τέχνες και πιστεύει βαθειά στον Τζαϊνισμό. Οι πρόγονοι του Μοχάντας και οι γονείς του ήταν εμπορευόμενοι και άνηκαν σε ανώτερη κοινωνική τάξη, στην κάστα Μπάνια: αναμιγνύονταν στην πολιτική της περιοχής και κατείχαν ηγετικά αξιώματα. Η μητέρα του είχε βαθειά άφοση στην πίστη της και είχε άφιερωθή στην θρησκεία.

Έπτά χρονά έφυγε στην Ράτζκοτ, όπου έμαθε τὰ πρώτα γράμματα, και ύστερα στην πρωτεύουσα, στο Άχμενταμπάντ σπούδασε στο Πανεπιστήμιο. Τό 1888, ύστερα από πολλές δυσκολίες και διαταγμούς, που σχετιζονταν με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις και τις παραδόσεις του τόπου και της οικογένειάς του, έφυγε στην Άγγλία, αφήνοντας στην πατρίδα την γυναίκα του και ένα παιδί. Ξαναγύρισε και τό 1891 έγκαταστάθηκε δικηγόρος στην Βομβάη. Δυό χρόνια έπειτα έφυγε στη Νότια Άφρική για επαγγελματικές υποθέσεις. Οι 150 περίπου χιλιάδες συμπατριώτες του που ήταν εκεί έγκατεστημένοι και κυριολεκτικά ύποταγμένοι στους δυτικούς άποίκους ζύπνησαν μέσα του τό χρέος του τζαϊνιστή και ό Μοχάντας παρέμεινε εκεί για άγωνισθή, γυρεύοντας μ' αυτό νά ολοκληρώσει τόν εαυτό του κατά τό δόγμα της θρησκείας του. Τό 1903 ίδρυσε στην Transvaal British India Association και τό 1904 την έφημερίδα «Ινδική Κοινή Γνώμη». Από τό 1906 έθεσε σε έυρειαν έφαρμογή τό δόγμα του άγωνιζόμενος κατά του άντιασιατικού νόμου του Τράνσβααλ. Άγώνες σκληροί και άτέλειωτοι, που τούς κρατούσε σε συνεχή ένταση ή «Μεγάλη ψυχή» (Μάχα άτμα), είκοσι δλόκληρα χρόνια, στέφθηκαν τελικά από έπιτυχία τό 1914.

Ο Γκάντι ξαναγύρισε στην Ινδία στεφανωμένος και καταξιωμένος για την πίστη του προς τις βαθειές και άναλλοιώτες άλήθειες της θρησκείας του

λαού του. Ήταν πιά ό ήγέτης που είχε περάσει στην πράξη τούς άναβαθμούς που όδηγούν στην τελείωση, νικητής στον ψυχικό άγώνα της λυτρώσεως.

Στην Ινδία, ή έπαφή του με τούς Άγγλους, πέρα από διαφορές και άντιδικίες με κατανόηση που θά την ζήλευαν οι πιο φιλειρηνιστές, δημιουργύσε πολλές φορές παρεξηγήσεις άνάμεσα στους φανατικούς. Ωστόσο, μετά την τραγωδία της 13 Άπριλίου 1919 ό Γκάντι στράφηκε κατά τών άποικιοκρατών της Πατρίδας του. Τό 1922 — 1924 διώχθηκε και φυλακίσθηκε και ή καταδίωξη του αυτή έδωκε στον άγώνα του μία τυπική μορφή όλοτελα ξένη προς την πίστη και την έπιδιώξη του: θεωρήθηκε πιο πολύ έθνικός ήρωας παρά μάρτυρας και άγιος της θρησκείας του.

Λίγο ύστερα ό άγώνας ξανάρχισε και τό 1930 τό κίνημα κατά τών Άγγλων έγινε άνοικτό. Ο Γκάντι φυλακίσθηκε ξανά, ύστερα όμως βγαίνοντας άπ'τή φυλακή ύπεγραψε τό Σύμφωνο του Νέου Δελχί (1931) και λίγο άργότερα πήρε μέρος στη «Στρογγύλη Τράπεζα» του Λονδίνου όπου και άξίωσε την άνεξαρτησία της Ινδίας. Δέν έπέτυχε και συνέχισε την «άυπακοή» (1932). Φυλακίσθηκε ξανά 1932 — 1933 και άπήντησε με «άπεργία πείνης» (ήταν τά μέσα που έπέτρεπε ή θρησκεία του). Ύστερα 1934 — 1939 άποτραβήθηκε άπ'την πολιτική, αλλά ξαναγύρισε. Τά χρόνια 1942 — 1944 τά πέρασε ξανά στη φυλακή, όπου άντέταξε άπόλυτην «άπεργία πείνης».

Τελικά έλαβε μέρος στις διαπραγματεύσεις, που κατέληξαν στην άνακήρυξη της άνεξαρτησίας της Ινδίας, 15 Αύγουστου 1947. Ξαναγύρισε στην πατρίδα, κάτισχνο, ξεραγκιανό, άνυπόδητο γερωνάκι με τόν λευκό σκούφο και μία λωρίδα λευκού ύφασματος που άγωνιζόταν νά καλύψη τά μέλη του κατεσκληκότος σώματός του. Αυτό τό ελάχιστο πλάσμα της δημιουργίας με τά δυό έντονα μάτια, τζαϊνιστής άσκητής τελειωμένος στην πράξη έφερνε στα χέρια του τόν Χάρτη της Έλευθερίας της Ινδίας γραμμένος με την ψυχή του και ύπογραμμένος από τούς ισχυρούς.

Ένας φανατικός βραχμάνος, που εξήγησε λάθος τη γραφή τούτη στις 30 Ιανουαρίου 1948, όργανο ποιός ξέρι ποιός θείας οικονομίας, βύθισε την κακία του στά τετάρτη της ελάχιστης φθαρτής ύλης που κατακατούσε άκομη δέσμη τα Μεγάλη ψυχή (Μάχα άτμα), κι' ό Γκάντι ό Μαχάτμα όλοκλήρωνε έτσι τον κύκλο τών μετενσαρκώσεων του θνάνοντας στην άπόλυτη λύτρωση.

Ένας πανανθρώπινη προφήτης, που από κάποιο Άνθώρ έφερνε τις καινούργιες πλάκες με τόν δεκάλογο της σωτηρίας της Άνθρωπότητος στηριγμένον, όπως πάντα, στην ΑΓΑΠΗ, ήταν ό Γκάντι ό Μαχάτμα.

Γ. Π. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ

Γενικός Διευθυντής Πολιτιστικών
Υποθέσεων Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως

25η ΕΠΕΤΕΙΟΣ Ο.Η.Ε.

Τό 1970, τά 'Ηνωμένα Έθνη συμπληρώνουν την πρώτη εικοσιπενταετία της έναρξέως τους Ένα τέταρτο αιώνας προσπαθειών για Έναν καλύτερο κόσμο, για όλους τούς ανθρώπους, σε κάθε γωνία της Γης, χωρίς την κατάρα τών πολέμων και χωρίς την ντροπή να υπάρχουν—άκόμα και σήμερα—πεινασμένοι και άναλφάβητοι χωρίς τό στίγμα τών διακρίσεων «λόγω φυλής, φύλου, θρησκείας, ή καταγωγής».

Είναι δύσκολο να ύποστηρίξει κανείς ότι άποτελεί θριαμβευτικό όρόσημο τό τέλος της εικοσιπενταετίας αυτής. Οί στόχοι, που όρίζει ό Χάρτης, άν δέν εξακολουθούν να βρίσκονται πολύ μακριά, περνούν άκόμα από στάδια άγώνων, που άφινουν, κάποτε, την πικρία της άποτυχίας. Όμως, τό γεγονός και μόνο ότι κατάρθωσε ό Διεθνής αυτός Όργανισμός να συμπλήρωση τέταρτο αιώνας χωρίς να λυγίση, και τό ότι μπορεί άκόμα να συνεχίσει τις προσπάθειές του για να όλοκληρώση τό έργο του, είναι μιá σημαντική νίκη και δικαιολογεί την άισιοδοξία ότι τά ιδανικά, που ένέπνευσαν εκείνους που συνέταξαν τόν Χάρτη, θα πραγματοποιηθούν κάποτε.

Τά 'Ηνωμένα Έθνη μπορούν να είναι ισχυρότατο όργανο για την ειρήνη και την ευημερία, αλλά μόνον όταν αυτό τό θέλουν πραγματικά τά μέλη τους, διότι ό Διεθνής Όργανισμός δέν άποτελεί υπερκυβέρνηση, που να είναι σε θέση να επιβάλει δυναμικά τις αποφάσεις της σε όλα τά Κράτη.

Άλλά δέν άποτελεί ούτε συμμαχία, διότι μιá «Συμμαχία Κρατών», σημαίνει άμυνα έναντιον κάποιων άλλων Κρατών. Τό ιδεώδες είναι να περιλαμβάνονται στα 'Ηνωμένα Έθνη όλα τά Κράτη της Οικουμένης. Και να άποτελούν κοινό μέτωπο—παγκόσμιο συμμαχία, αυτή τη φορά—έναντιον τών πολέμων, της πείνας, τών άσθενειών, της άδικίας, τών προκαταλήψεων...

Θέμα της 25ης Έπετείου άπεφασίση, από την Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., να είναι «Ειρήνη, Δικαιοσύνη, Πρόοδος». Αυτές οι τρεις λέξεις άγκαλιάζουν, σε όλη τους την έκταση, τις προσπάθειες του Διεθνούς Όργανισμού. Και με αυτό τό σύνθημα προχωρούν τά 'Ηνωμένα Έθνη προς την δεύτερα εικοσιπενταετία.

Άπό τό Κέντρον Πληροφοριών τών 'Ην. Έθνών
διά την Έλλάδα, Τουρκία, Ίσραήλ και Κύπρον.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Όλη ή άνθρωπότητα γιορτάζει έφέτος τά 200 χρόνια από την γέννησι του Λούντβιχ Βάν Μπετόβεν, του μεγάλου ανθρώπου που μπόρεσε να βάν την πίστι έργο και τις ιδέες βιώματα και να χαρίση στους αιώνας την πιο έκφραστική μουσική, γεμάτη ιδέες, εικόνας και παρορμήσεις.

Και ή Έλλάς, που πάντα έδειξε την ευγνωμοσύνη της στους μεγάλους ανθρώπους που πίστεψαν στις αιώνιες αξίες τις οποίες εκείνη έδίδαξε, δίνει την παρουσία της στον παγκόσμιο έορτασμό με την έκδοσι του άναμνηστικού γραμματισμού για τόν Μπετόβεν, που με τά έργα του «τά πλάσματα του Προμηθέως» (1801) και «τά έρείπια τών Άθηνών» (1811) θύμισε στην Εύρώπη και στόν κόσμο όλόκληρο τό καθήκον τους άπέναντι στην σκλαβωμένη τότε πατρίδα μας, ένισχύοντας σημαντικά τόν φιλελλητισμό.

Και δέν μπορούν, σαν Έλληνες και Εύρωπαίοι, παρά να σταθούμε εύλαβικά, μπροστά σ'αυτήν την ιδεατή τομή του χρόνου, με την σκέψι στόν μεγάλο άνθρωπο που κύτταζε πέρ'άπ'την εποχή του, ήρωε τ'ανθρώπινα αισθήματα, τόν πόνο και τη χαρά, την έλπίδα και την άπόγνωση, την άπογοήτευση και την προσδοκία και τά έντυσε με τά μαγικά πέπλα της Μουσικής, τά μετουσίωσε σε ό,τι πιο τέλειο και πιο ανθρώπινο έχουν να δείξουν οι μουσικοί

αιώνας, έτσι που ή δημιουργία του ξεπέρασε τόν νόμο της φθοράς. «Είμαι ό δυστυχισμένος που ετοιμάζει τό γλυκό κρασί που θα πιή κάποτε ή Άνθρωπότητα»... είχε πεί.

Σκοπός του ήταν να φέρη τόν άνθρωπο προς την χαρά, που είναι και ή κατάλυτη δύναμη της ζωής. Πόθος του ήταν να ιδή την τέλεια, την ιδανική κοιωνία της άγάπης.

Ήταν ένα έλευθερο πνεύμα που πίστευε στην πρόοδο μιás Άνθρωπότητος άναγεννημένης από την άγάπη και την έλευθερία.

Έζησε τό μεγάλο του όνειρο και τό δράμα με σκοπό να λυτρώση τούς άλλους από τόν πόνο και τις πληγές που ή ίδια ή πρωταρχική άνθρωπινή φύση έχει μέσα της και να τούς δώσει την παντοδύναμη, την «πανανθρώπινη χαρά» που είναι ή ίδια ή δύναμη της ζωής και τό πρώτο δώρο της έλευθερίας.

Όσοι ύποφέρουν και όσοι άγωνίζονται για να γίνη άντιληπτός ό τρόπος που πρέπει ή άγάπη κ'ή καλωσύνη να ριζώσουν μέσα μας και να σκορπιστούν γύρω μας, δέν έχουν παρά να στραφούν σ'αυτόν.

Άποδιωγμένος, δυστυχισμένος ποτισμένος με φαρμάκι άπ'τούς ανθρώπους, δημιούργησε μιάν υπερκόσμια χαρά με τη μουσική του και την δώρησε, στους άλλους, για να χαμογελάσουν οι άνθρωπίνι αιώνας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΥΜΑΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ή Γενική Συνέλευσις του Όργανισμού Ένωμένων Έθνών κατά την 1745ην συνεδρίασι αυτής έπέκρινε άπόφασιν, διά της οποίας τό έτος 1970 καθορίσθη ως Διεθνές Έτος Έκπαίδευσως, κατόπιν σχετικής συνενούσεως και μετά της οργανώσεως τών 'Ηνωμένων Έθνών διά την εκπαίδευσιν, την έπιστήμη και την μόρφωσιν (UNESCO).

—Πρός τότο, μεταξύ άλλων, συνεστήθη εις τά Κράτη-μέλη του ΟΗΕ, όπως λάβη χώραν εκτίμησις τών δεδομένων της εκπαίδευσως εις όλας τάς χώρας και προπαρασκευασθή ή άνάληψις και ύποκίνησις δράσεως και μελετών σχετιζομένων με τούς σκοπούς και τά θέματα του Διεθνούς Έτους Έκπαίδευσως.

—Σχετικός δέ έπεφορτίσθη ή UNESCO όπως συνδράμη και ένισχύση τās άντιστοιχούς προσπάθειας όλων τών χωρών και ειδικότερον τών υπό άνάπτυξιν έστί τοιούτων.

—Έκ παραλλήλου ή UNESCO προσεκάλεσε τά μέλη αυτής όπως προβούν εις σχετικές ενεργείας, μεταξύ τών οποίων και εις τās κάτωθι:

α) Να αναλάβουν ή να ενούησουν μελέτας σχετικές με την βελτίωσιν της παροίσης καταστάσεως.

β) Να ένθαρρύνουν πάσαν, δημοσίαν ή ιδιωτικήν πρωτοβουλία, σχετικήν δραστηριότητα.

γ) Να συγκατατεθούν διά μιάν ειδικήν προσπάθειαν αυξήσεως τών διά την άνάπτυξιν της εκπαίδευσως άντιστοιχών πιστώσεων.

δ) Να εξαγγείλουν πρόγραμμα περιλαμβάνον μέτρα άποβλέποντα εις την εξαλειψιν πάσης μορφής διακρίσεως και εις την προαγωγήν της άρχής τών ατόων πιθανοτήτων και της ίσης μεταχειρίσεως πάντων, εις την εκπαίδευσιν.

—Τό σχέδιον του έμβλήματος του Διεθνούς Έτους Έκπαίδευσως, προσεφέρθη εις την UNESCO εκ μερους της Διεθνούς Έταιρείας Πλαστικών Τεχνών και είναι έργο του Γάλλου καλλιτέχνου Victor Vasarely. Οί όμόκεντροι κύκλοι σχηματίζουν μιάν άφηρημένην κεφαλήν του Άνθρώπου, φωτισμένην από την «γνώσιν».

ΝΕΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚ. ΤΑΧ. ΕΝΩΣΕΩΣ

—Διά της συστάσεως και λειτουργίας της «Παγκοσμίου Ταχυδρομικής Ένωσεως» εξασφαλίζεται, ως γνωστόν, ή άμοιβαία άναλλαγή τών άντικειμένων του έπιστολικού ταχυδρομείου, μεταξύ τών Χωρών-μελών της Ένωσεως, και ή ήγγυμένη έλευθερία διαμετακομισσεως ατών.—Δημιουργείται τοιούτρόπως έν ένιατον ταχυδρομικόν έδαφος παγκοσμίου έκτάσεως.

—Έδρα της Ένωσεως και τών μονιμών όργάνων αυτής έχει όρισθή ή Βέρνη. Ή Ένωσις, διά την στέγασιν της έδρας αυτής, άπέκτησε ήδη νέον σύγχρονον κτίριον, του οποίου τά έγκαίνια έτελεσθησαν πρόσφατως.

Τό τοιούτον άποτελεί όπωσδήποτε ένα αξιοσημειώτον γεγονός εις την ιστορία και την δραστηριότητα της Παγκοσμίου Ταχυδρομικής Ένωσεως και όλων τών Ταχυδρομικών Διευθύνσεων-μελών αυτής.